

særlig vilde blive fremhævede oppe i det andet Ting, hvor jo Arbejdsgivernes Side er stærkere repræsenteret.

Men, som sagt, vi have fra alle Sider søgt at imødekomme hinanden og ere jo ogsaa komne til et godt Resultat. Jeg tror, at Loven er fortræffelig, saaledes som den nu foreligger, og at den ogsaa staaer som en Forbedring paa visse Punkter i hvert Tilfælde, af det System, som gaar igennem den bestaaende danske Ulykkesforsikringslovgivning. Jeg skal saaledes fremhæve et Punkt, som for mig har megen Betydning, og det er den Ændring, som er indført i § 20, hvorved der gives en Regel for Understøttelse til saadanne, som den forulykkede forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete, selv om disse forsørgede ikke ere Hustru eller Børn. Det har jo været et overordentlig vanskeligt Punkt med Hensyn til Udførelsen i den bestaaende Ulykkesforsikringslov. I grumme mange Tilfælde har Arbejderforsikringsraadet staaet overfor særdeles vanskelige Tilfælde. En Mand, der er omkommen under sit Arbejde, har f. Eks. ydet noget Bidrag til sine Forældres Forsørgelse. Navnlige hvor Moderen er Enke, er det ikke saa sjældent, heldigvis, at Børnene bidrage til hendes Forsørgelse. Men dette Bidrag har ofte paa Grund af de smaa Kaar været meget ringe, og Arbejderforsikringsraadet har da staaet overfor det meget vanskelige Spørgsmaal: Skulle vi tillægge hende fuld Forsørgelse eller slet ikke give hende noget? Det har været et Dilemma, som det i mange Tilfælde har været vanskeligt at komme ud over. Her have vi nu faaet en Bestemmelse, som jeg tror er forstandig og sund, og som gaar ud paa, at Arbejderforsikringsraadet kan tillægge saadanne Personer Erstatning, men dog kan dette Beløb for hver enkelt, som den vedkommende har bidraget til at forsørge, altsaa ikke forsørget helt, ikke overstige 800 Kr. Der er ikke Tvivl om, at efter denne Regel vil Arbejderforsikringsraadet i adskillige Tilfælde give Understøttelse, hvor de ikke kunne nu. Jeg vilde ønske, at en lignende Regel kunde komme ind i den bestaaende Ulykkesforsikringslov.

Der er en anden Bestemmelse, jeg glæder mig over, nemlig Forhøjelsen af

Statens Bidrag til Sejlskibsrederne. I den oprindelige Affattelse kunde det ikke overstige 5 Kr., men her er der nu foreslaaet 12 Kr. Jeg og flere andre ærede Medlemmer hævdede ved 1ste Behandling, at 5 Kr. var utilstrækkeligt, og denne Betragtning har nu fundet Tilslutning hos Udvalget og Ministeren, saa at der er kommet et Resultat, hvorefter jeg tror, at Sejlskibsrederne, der i Forvejen ere vanskeligt stillede, ikke blive utilbørligt trykkede.

Jeg har endnu kun tilbage at udtrykke mit Haab om, at den højtærede Minister i næste Samling vil forelægge en Ulykkesforsikringslov for Skibe under 20 Tons og derved udfylde det Hul, som der er ved Ulykkesforsikringslovgivningen med Hensyn til Søens Arbejdere. Saa længe dette Hul bliver staaende, vil der gøres Uret mod ikke saa faa Mennesker, men jeg nærer efter de Udtalelser, der ere fremkomne i Udvalget fra Ministerens Side, heller ikke Tvivl om, at han saa godt som nogen har Blik derfor, og at han hurtigst muligt vil søge at fremsætte et Forslag, hvorved dette Hul kan blive udfyldt. Jeg skal dermed anbefale Forslaget og igen udtale mit Haab om, at den Resignation, der er vist fra de forskellige Sider i dette Ting, maa bewirke, at Lovforslaget kan gaa glat og let gennem det andet Ting, saa at vi ret snart kunne se det vedtaget og ført ud i Livet som Lov.

Alfred Christensen: Ogsaa jeg finder mig foranlediget til at udtale min Anerkendelse af den saglige og interesserede Maade, hvorpaa der fra alle Sider er arbejdet paa at fremme den foreliggende Sag. Jeg ser i denne Sag et godt og betydningsfuldt Skridt henimod Fuldendelsen af det store Ulykkesforsikringsarbejde, som vi begyndte paa for nogle Aar siden og som jeg maa antage, at dette Ting vil vedblive med, indtil vi have løst dette store Spørgsmaal i Samling og ere naaede til, at ikke blot Landarbejdere og Søfolk paa Skibe under 20 Tons komme med ind derunder, men ogsaa ere naaede til, hvad man kunde kalde en almindelig Ulykkesforsikring. Jeg ser noget betydningsfuldt i, at et saadant Arbejde har kunnet gaa for sig med denne Endrægtighed og dette gode Samarbejde. Jeg skal tillade mig at an-